

LJUBAV KOJA... JE POLAZNA TAČKA.

O B E L E Ž I V A Č I
K N J I G E T E E N SV a ž n o m i j e p o s t a j e o b e l e ž i v a č k o j i t e p r a t i
t o k o m m e s e c a u ž i v l j e n j u R e č i ž i v o t a .

MARIJA

ITALIJA

9
JOŠ JEDAN
PRIJATELJ
SVIMA

REĆ ŽIVOTA

Valid, novi učenik u razredu ubrzo se ispostavlja problem za sve: zbog njegovih udaraca i šutiranja nije retkost vratiti se kući sa njegovom uspomenom... modricom!

I na meni često koristi ruke, optužujući me za stvari koje nisam uradila. Roditelji drugih učenika ne vide drugo rešenje nego da ga uklone iz škole; ali se meni to ne čini kao prava stvar. Verujem da bi Valid bio drugačiji kad ne bi imao problema u porodici, gde često dobija batine.

Razgovaram sa mamom koja kao i ja živi ideal, i ona staje u Validovu odbranu na roditeljskom sastanku. Umesto da se izbací iz škole, predlaže da mu se pomogne da se uklopi možda stupivši u kontakt sa njegovim roditeljima. Nakon rasprave, alternativno rešenje je prihvaćeno.

I ja želim nešto da uradim za Valida, i tako sa dve drugarice organizujem žurku iznenađenja za njegov rođendan. Preuzimam na sebe nabavku potrepština i poklona: kupujem kožnu loptu. Na dan proslave, svi iz odeljenja smo sakriveniiza katedre, čekamo ga sa velikim natpisom "Srećan rođendan".

Valida zaista iznenađujemo izašavši svi zajedno iza katedre. Van sebe je od sreće! Torta mu se mnogo dopada, a o poklonu da i ne govorimo!! Od tog dana Valid mi je postaje najbolji prijatelj. Sad je mnogo mirniji i čak i van škole pozdravlja svakoga iz odeljenja sa širokim osmehom.

Šta bi uradio da se to debi desilo?

»PRIGRLITE JEDNI DRUGE KAO ŠTO JE KRIST PRIGRLIO VAS NA SLAVU BOŽJU«
(Rim 15,7)

Prilagođen komentar Kjare Lubik - Prilagođeno Centar Gen 3

UKLONIMO
IZ SEBE
SVAKO
OSUDIVANJE

PREVAZIDIMO
ZAJEDNO
SVAKU
POTEŠKOĆU

KORAK
PO KORAK
PREM
A
SVIMA

O ve reći podsećaju nas na jedan od najdirljivijih vidova Isusove ljubavi. Tom ljubavlju Isus nas je za vreme svog zemaljskog života uvek sve prihvatao, pogotovo one najobačenije, one s najvećim potrebama.

Tom ljubavlju Isus je svima nama ponudio svoje prijateljstvo, rušeći jednu po jednu prepreku koje su ljudska oholost i egoizam podigli.

I sus je otelovljenje potpuno prihvatajuće ljubavi nebeskog Oca prema svakome od nas. Prema tome, takvu ljubav bi mi trebalo da imamo jedni prema drugima.

To je prva Očeva volja nad nama: da prihvatamo jedni druge onako kako je Isus prihvatio nas.

O va reč usmerava našu pažnju na jedan od najčešćih vidova našeg egoizma i, recimo to ipak, onaj koji je najteže pobediti: to je težnja da se izolujemo, da diskriminiramo, odbacimo, da isključimo drugoga jer je drugačiji od nas i mogao bi da remeti naš mir.

Prihvatanje drugoga, različitog od nas, temelj je hrišćanske ljubavi.

To je polazna tačka, prvi korak u izgradnji civilizacije ljubavi i kulture zajedništva, na šta nas Isus poziva pre svega danas.